

a Ferdinand se na to ni oziral. Najbrže je tudi kapitelj nasprotoval, kajti Renner je poznal razmere. Vrhtega je pa imel v tedanjem dvornem svetu, ki je bil za svoj čas osrednja vlada, tudi tržaški škof Peter Bonomo velik vpliv. On je torej prevzel začasno upraviteljstvo dunajske škofije. Dobra pa ni bila ta medvlada.

Bonomo je upravljal vladikovino dunajsko deset mesecev; potem pa je prišel kot pravi škof l. 1523. Janez de Revellis. Ta se bridko pritožuje o slabem gospodarstvu s škofijskim imetjem, ki se je razsipavalo. Temu slučaju se pa imamo zahvaliti, da se je ohranil za kulturno zgodovino velevažni zapuščinski inventar po Slatkonju.

V gotovini je dobil Bonomo od oskrbnika škofijskega 1300 gld. in je izterjal desetinskih dolgov okoli 1000 gld. poreske veljave.

Razentega je dal odpeljati 214 veder vina v Dunajsko Novo mesto. A na Dunaju je prodal 3127 veder pod ceno; izkupil je 1912 gld., 6 šilingov, 29 penězov in en vinar, vredno pa je bilo to vino 3825 gld.

Nadalje je bilo ostalo po Slatkonju 12 svilenih sukenj enostrokih in podvlečenih; istotako 6 suknenih oblek in 3 praznične iz svile in iz baržuna, šest pokrival ali baretov iz baržuna in sukna, eden od baržunastih je bil podvlečen s sobolovino. Potem 6 baržunastih vreč; 43 srajc, vezenih s svilo in zlatom; 87 rutic, s svilo in zlatom vezenih, a 6 takih, na katerih je bila vezena antifona „Ave Regina coelorum“ in njen napev v glaskah. Tudi platnena knjiga, v kateri so bili vezeni napevi.

Dalje je zapustil štiri lepe, na Nizozemskem delane zavese, na katerih sta bili vpleteni podobi Matere božje in sv. Jurija in dve pogrinjali za klopi istega dela.

Posebej se imenuje še nekaj kosov kranjskega platna in dvošrti. O zlatnine in srebrnine se beleži en kelih iz kapele, 5 lesenih žlic s srebrnimi držaji, 6 srebrnih vilic, 5 srebrnih in pozlačenih zaponk, 1 angleški prstan, 3 zlati prstani z ametisti in škofov pečatni prstan. Tudi dvoje naočnikov, okovanih s srebrom in srebrn tok zanje.

Kot nabiralec starin je zapustil več starega denarja, vrednega 24 gld. poreske veljave.

Med drugimi stvarmi so umetniške vrednosti bili trije molki iz kalcedona in iz ahata, trije iz korald, eden iz črnega ahata; dva srebrna in pozlačena vrčka za rabo pri maši; veliko srebrno torilo in srebrn vrč za vodo, ki ju je rabil rajnik pri škofovskih opravilih v cerkvi.

Kot učenjak je zapustil Slatkonja mnogo novih in izvrstnih knjig iz vseh strok tedanje vede, v vrednosti več kot 100 gld.

Večino teh stvari so raznesli po njegovi smrti, in brezbriznost Bonomova je bila temu gotovo kriva. Slatkonja sam si je pa zaprl pot do nadzorovanja po kapitelju, ker si je izposloval od cesarja privoljenje, da prosto razpolaga s svojim imetjem. Nikogar ni bilo, ki bi bil mogel braniti novemu upravitelju ali pa njegovim namestnikom, da odnašajo ostalino. Škof de Revellis toži celo, da je prišel Bonomov bratranec Ludovik v škofijo, da se je z lovci in družčino, s konji, psi in s sokoli ondi nastanil in dobro živel na škofijske troške.

A kar se je zgodilo po smrti našega Slatkonje, za to on ni odgovoren. Če pregledamo sedaj vse točke te označitve, se nam sestavi o njem v celoti vzgledna podoba delavnosti, idealnega stremljenja, neomajne vernosti, zavednosti in naprednosti, natančnega izpolnjevanja vseh dolžnosti — z eno besedo: Kranjca stare korenine.

Kot mavrica.

Zložil A. Strniša.

Kot mavrica prišla je na obzorju,
kot mavrica je plula do zapada,
kot mavrica vtonila v sinjem morju
moja — nada . . .

